

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 615

гр. София, 02.02.2016 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в закрито заседание на 02.02.2016 г. в следния състав:

СъДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер 1228 по описа за 2015 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на [фирма], с предишно наименование [фирма], със седалище С. и ЕИК[ЕИК], против Решение №РЗМ-5800-7/32-4984 от 12.01.2015г., издадено от началника на Митница Столична.

1.С обжалваното решение е постановен отказ да бъдат регистрирани и заверени от митническите органи 10 митнически декларации за износ на стоки- плавателни съдове за развлечение – яхти, със задна дата по искане № 32-60838/12.06.2014г., поради липса на достатъчно доказателства. Решението е постановено по молба, подадена от дружеството по реда на чл.795 от Регламент (Е.) 2454/1993.

Становища на страните:

3.Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на решението по следните съображения:

3.1.Позовава се на режима на свободно плаване в международни и териториални води, установен за яхтите по силата на Морската конвенция на О. и счита за неотносимо искането на митническите органи да бъде доказано, че яхтите не са пребивавали в Б., след като са потеглили за Т.. За доказване мястото на напускането на територията на Б. в посока Т., са представяни неколкократно заверени изходни документи от митнически пункт Ц., и от пристанище Б., съответно входни документи в пристанище на домуване Т..

3.2.Състоянието на яхтите при напускане на страната съответствало на декларираното и на документите за регистрацията им. Модификации на плавателни съдове не са разрешени поради изисквания за безопасност при плаването. При каквато и да е модификация няма да съответства на данните от свидетелството и ще подлежи на спиране от движение. Затова конструктивни изменения не били правени. Състоянието на яхтите било опосчено в договорите за покупко-продажба и приемо-предавателните протоколи, а където протоколи не са представени съществувала фактура и извършено плащане по нея.

3.3.Счита за необосновано искането на Митница Столична за представяне на митнически документи от юрисдикцията на купувача с цел доказване на износа на яхтите. Нямамо

изискване за това в чл.795, § 1 от Регламент (Е.) №2454/93, износът не бил обвързан с извършването на реципрочни митнически формалности по внос в държавата на купувача. Седем от яхтите са продадени на купувачи в щата Д. в САЩ, където нямало вносен митнически режим. Останалите три - продадени на купувачи от Т., но жалбоподателят нямал законови правомощия да прави искане за представяне или проверка.

3.4.Плавателните съдове са изнесени от Б., тъй като са преминали под чужда юрисдикция - новата държава на флага. Това се доказвало от представените удостоверения за прекратената регистрация в български пристанищен регистър. Тъй като плавателните съдове имали правото да се придвижват свободно по море в международни води и да навлизат в териториални води без учредяване на митнически режими, техният износ се доказвал с нотариално заверен договор за покупко-продажба, удостоверение за прекратяване на регистрацията от български пристанищен регистър, фактура за собственост, фактура за продажба, евентуално копие на талона за годишни прегледи (който се изземвал при прекратяване на регистрацията), документ за получено плащане от купувача и копие от временно или постоянно удостоверение от морската администрация на новата държава на флага. Всички тези документи били представени, удостоверявало се еднозначно вид, марка, технически характеристики по свидетелство и към момента на продажбата, както и точни идентификационни данни, продажната цена, купувача и новата държава на флага. Документите удостоверявали също така липсата на промяна в техническите и функционални характеристики на плавателните съдове от тяхното извеждане от страната до момента на продажбата им в рамките на нормативно разрешен максимален 24 месечен срок за временно пребиваване в Т., в която връзка се позовава на чл.140, ал.2 от Регламент №2913/92 и чл.553, ал.2, чл.562, б."е" от Регламент 2454/93.

3.5.Пристанището в Т. – в И., където е извършвано договарянето с купувачи, е междинен пункт, а не направление, поради което не е могло да бъде посочено в ЕАД за износ на яхтите при напускане на българска територия в посока Т..

4.Отвeтникът – началник на Митница Столична чрез процесуален представител юрк.П., оспорва жалбата. Не било доказано от жалбоподателя, че същите яхти са продадени извън ЕС. Имало договори за продажба, но нямало доказателства, че яхтите са напуснали Б. в същото състояние. Нямало доказателства за осъществен контрол от митнически орган за напускането, за учреден предшестваш митнически режим, който да докаже напускането на същите яхти от териториалните води на Б..

По фактите съдът приема следното:

5.С молба с вх. № 32-60838/12.06.2014г. дружеството-жалбоподател е подало в Митница Столична искане да бъдат заверени приложените 10 митнически декларации (ЕАД) за износ на стоки, представляващи плавателни съдове за развлечение – яхти. Искането е мотивирано с продажбата на яхтите на купувачи от трети страни през периода 2011-2012г., т.е. на по-ранна дата. Искането се основава на чл.795, § 1, буква б) от Регламент 2454/93. Началникът на Митница Столична е постановил отказ, обективиран в писмо №32-129305/28.10.2014 г., който е обжалван по административен ред. С решение №600/09.12.2014г. на директора на Агенция „Митници“, този отказ е отменен, административната преписка е върната на органа за ново произнасяне по искането за приемане на ЕАД. В решението на директора на Агенцията е

прието, че са изискани допълнителни документи, тъй като от молбата на жалбоподателя (с № 32-60838/12.06.2014г.) „не е възможно еднозначно да се установи, че стоките са напуснали митническата територия на ЕС в същото състояние.“ Дадени са следните указания на началника на митницата, които да бъдат съобразени при второто произнасяне по искането:

5.1. Да изследва дали моторните яхти следва да се считат за деклариращи за режим износ с други действия на деклариране (преминаване на границата) по чл.233, § 1, буква б) от Регламент № 2454/93 г., тъй като съгласно разпоредбата на чл. 231, буква б) от Регламент (Е.) № 2454/93 г. с други действия могат да се декларират за износ само транспортни средства, регистрирани на митническата територия на ЕС и предназначени да бъдат върнати. В тази връзка е дадено указание органът да вземе предвид, че дружеството не може да представи данни от обобщената декларация за напускане, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 842а, параграф 4, буква „а“ от Регламент (Е.) № 2454/93 г. обобщена декларация за напускане не се изисква за яхти, деклариращи за износ в съответствие с чл. 233 (чл. 592а, буква „д“ от Регламент № 2454/93 г.).

5.2. Да провери дали са представени задоволителни доказателства за вида и количеството на яхтите и обстоятелствата, при които те са напуснали митническата територия на ЕС, които да са в съответствие с разпоредбата на чл.796д, § 1 от Регламент № 2454/93г., съгласно която митническото учреждение на износ потвърждава напускането на стоките, когато износителят или деклараторът представи пред митническото учреждение на износа доказателство чрез някое от средствата, посочени в чл. 796га, параграф 4 или чрез комбинация от тях, че стоките са напуснали митническата територия на ЕС. Директорът на Агенция Митници също е дал указание, че съгласно чл. 796д, параграф 1, буква „б“ от Регламент № 2454/93 г., митническото учреждение на износа е компетентно да определи кое доказателство е достатъчно. Също този орган е приел, че изискването за представяне на митнически документи заверени от трета страна с цел доказване на износа на яхтите е нормативно обосновано.

6. За установяване на относими към искането на жалбоподателя обстоятелства от митническата администрация с писма от 27.06.2014г., 22.07.2014г. и 27.08.2014г. е указано представянето на документи, доказващи:

-собствеността на дружеството върху стоките към момента на износа,

-че стоките не са били отново в териториалните води на страни членки на Общността.

-документи, заверени от митническите власти на трети страни, за поставяне на стоките под режим.

Дружеството е представило документи към три писма – от 14.-07.2014г., 07.08.2014г. и 15.09.2014г.

7. Жалбоподателят е уведомен с писмо от 28.10.2014г., че за да се извършат съответните заверки със задна дата, съгласно по чл.795, § 1, буква б) от Регламент 2454/93, митническите органи „приемат за доказателства митнически документи, доказващи, че стоките са допуснати за свободно обращение в трети страни, заверени от митническите власти на тези страни“.

8. С обжалваното решение е постановен повторно отказ да бъдат регистрирани и заверени от митническите органи 10 митнически декларации за износ на стоки, представляващи плавателни съдове за развлечение – яхти, със задна дата, поради липса на достатъчно доказателства. Органът е приел, че представените документи са непълни: липсвали приемо-предавателни протоколи за част от яхтите; липсвали документи, удостоверяващи извършен контрол в изходното митническо учреждение, както и от митническите власти на трети страни. Представени били само фотокопия на договори за покупко-продажба на яхти, фактури за придобиване и банкови извлечения, а копията, заверени с печат на Гранична полиция били нечетливи. Представените по искането документи не доказвали по безспорен начин, че процесните стоки са напуснали територията на Общността. От мотивите на решението могат да се извлекат две групи съображения отказа:

8.1. Не е възможно да се установят обстоятелствата, при които стоките са напуснали тази територия. Задължението за представянето на доказателства за тези обстоятелства произтича от чл. 795, § 1, буква б) от Регламент 2454/93.

8.2. Не е доказано по безспорен начин, че стоките, напуснали митническата територия на Общността през периода 2011г. – 2012г. по твърденията на жалбоподателя, са в състояние, в което дружеството ги е посочило в подготвените митнически декларации за износ, които представило пред митническите органи.

8.3. Също митническото учреждение на износа е компетентно да определи кое доказателство е достатъчно съгласно чл. 796д, параграф 1, буква б) от Регламент (Е.) №2454/93 г. На основание чл. 796га, параграф 4, буква г) от Регламент (Е.) № 2454/93г. било изискано представяне на документ, заверен от митническите органи на държава-членка или на държава, извън митническата територия на Общността като достатъчно доказателство, че стоките са напуснали митническата територията на Общността, но не било изпълнено от жалбоподателя. Счита, че поставянето на такова изискване било нормативно обосновано.

8.4. Стоките - плавателни съдове за развлечение - яхти не следва да се считат за декларирани за режим износ с други действия на деклариране (преминаване на границата) по реда на чл. 233, параграф 1, буква б) от Регламент №2454/93 г., тъй като съгласно разпоредбата на чл. 231, буква б) от Регламент №2454/93 г. с други действия могат да се декларират за износ само транспортни средства, регистрирани на митническата територия на ЕС и предназначени да бъдат върнати.

8.5. Дружеството не е изпълнило условията по чл. 795, § 1, буква а) от Регламент №2454/93г., тъй като не може да представи данни от обобщената декларация за напускане. Едновременно с това органът се е позовал на чл. 842а, параграф 4, буква а) от Регламент (Е.) №2454/93 г. обобщена декларация за напускане не се изисква за яхти, декларирани за износ в съответствие с чл. 233 (чл. 592а, буква д) от Регламент (Е.) №2454/93 г).

8.6. Основанията за отказа са обобщени и в предпоследен абзац от мотивите на обжалваното решение, и са сведени до три:

-дружеството не представило окомплектовани документи за всяка една от износните декларации, съгласно изискванията на чл. 795 от Регламент 2454/93

-не е представило доказателства, че стоките са напуснали митническата територия на общността през периода 2011г. -2012г в същото състояние, в което са посочени в представените ЕАД за износ

-не е посочило обстоятелствата, при които плавателните съдове са напуснали митническата територия на Общността.

9.Като правно основание за постановяване на отказа са посочени разпоредбите на чл.6 от регламент (Е.)2913/92 във връзка с чл.19 от Закона за митниците и чл.795 във връзка с чл.796га от Регламент (Е.)№2454/93.

10.Към искането на жалбоподателя за приемане на 10-те ЕАД са приложени списък на продадените яхти и опис на приложението документи. В списъка са посочени 10 броя яхти, описани по конкретни марки, с рег. №, дата на продажба, купувач и нова държава на флаг. За седем яхти новата държава е САЩ, а за останалите три – Т.. За седемте яхти в списъка е посочено пристанище на тръгване (Ц. в Б.), дата на тръгване, а за останалите три тези данни липсват. Жалбоподателят не е представил в всички посочени в списъка доказателства за всяка яхтата.

11.Представени са следните документи: свидетелство за регистрация и за заличаване от български корабен регистър, воден от органите на Изпълнителна агенция „Морска администрация“; договори за продажба на процесните яхти и приемо-предавателни протоколи към част от тях; фактури за продажбата и банкови извлечения за получено плащане, сертификати за регистрация от новата държава на флага, но не за всички яхти. Дружеството твърди, че за всички продажби е получило плащане. Договорите за продажба на яхтите са от следните дати:за яхта под № 1-18 април 2012г., под № 2- 02 октомври 2012г.; под № 3 – 26.11.2012г.; под № 4 – 10 юли 2012г.; под № 5 – 17 май 2012г.;под № 6 – 11 юли 2012г.; под № 7 и 8 -28.03.2012г.; под № 9 – 16 март 2012г.; под № 10 – 29 май 2012г. За яхтите под номера 1,2,4,5, 6 и 10 от списъка са представени приемо-предавателни протоколи – за предаване на владението върху яхтите от продавача на купувача в [населено място], Т., такава клауза се съдържа и в чл.7 от договорите за продажба. Датата на протоколите съвпада с датата на договорите за продажба. Само протоколът за яхтата под № 4 е без дата, но подписан от двете страни по договора. За останалите яхти от списъка –под №3, 7,8 и 9, не са представени такива протоколи. Представените фактури за закупуването на яхтите от жалбоподателя са от 2008г. за всички яхти – от български доставчик, но свидетелствата за регистрацията на яхтите в Б. са издадени през 2011г. За яхти под номера 8 и 9 не са представени свидетелства за регистрация на името на жалбоподателя, но са представени позволително за плаване и акт за националност (Б.), издадени през 2008г. на името на жалбоподателя от органи на Изпълнителна агенция „Морска администрация“. Свидетелства за дерегистрация са представени за всички яхти, с изключение на яхтата под №4 от списъка. Дерегистрацията на яхтите от регистъра е извършена през 2012г. - след датите на договорите за продажба на яхтите. За яхтата под № 4 от списъка не е представен акт за дерегистрация, договорът за покупко-продажбата ѝ е от 10 юли 2012г., приемо-предавателният протокол - за предаване на владението на яхтата в [населено място], е без дата, но е подписан от двете страни по договора аз продажба. В митническите декларации като обстоятелства, относими към износа са посочени договори за наем на пристан в турско пристанище – в И., Т., но такива не са представени. За две от яхтите - под № 2, 3 и 4 са

представени протокол за преглед и контролен талон за преглед на кораб, издадени от Дирекция „Морска администрация – В.“ през 2008г.

12. В митническите декларации в клетка 31 стоките са описани като „употребявана моторна яхта“ по 9 от тях и „употребявана ветроходна яхта“ за яхтата по позиция 3 от списъка. По всички декларации е посочен тарифен код 89039999, който съгласно консултационен модул Т. се отнася за стоки от раздел XVII Транспортни съоръжения, глава 89 Морско или речно корабоплаване, позиция 8903 Яхти и други кораби и лодки за развлечение или спорт; лодки с гребла и канута, подпозиция 99 – С дължина, превишаваща 7,5м., като се дължи мито по отношение на трети страни в размер на 1,7%, посочен е като относим Регламент 1734/96.

Към така изложените факти, според Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, са приложими следните разпоредби по националното право и по правото на Европейския съюз (ЕС):

А. По правото на Република Б.:

13. Кодекс за търговското корабоплаване

Раздел II.

Приложим закон

Вещни права

Чл. 10. (1) Спрямо правото на собственост и другите вещни права върху кораби, придобиването, изменението и прехвърлянето на такива права, както и спрямо вписването в корабния регистър се прилага законът на основния регистър.

(2) Формата на договора, с който се прехвърля право на собственост или се учредяват вещни права върху кораб, се урежда от закона на мястото, където се сключва договорът.

(...)

Глава втора.

КОРАБИ

Раздел I.

Българска принадлежност на корабите

Българско знаме

Чл. 27. (1) Под знамето на Република Б. плава само кораб:

(...)

2. който е собственост на българско физическо или юридическо лице;

(...)

Индивидуализиране на корабите

Чл. 30. Корабите се индивидуализират от следните данни:

а) име или номер; б) националност; в) пристанище на вписването и г) брутен и нетен тонаж за морските кораби или водоизместване за речните кораби.

Наименование на корабите

Чл. 31. Всеки кораб трябва да бъде наименуван от неговия собственик, който е извършил предварително проверка за изключителност на наименованието в Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(...)

Вписване

Чл. 33. (1) Всеки кораб, плаващ под българско знаме трябва да бъде вписан в регистровите книги на корабите в едно българско пристанище. Регистровите книги се водят от регионалните звена на Изпълнителната агенция "Морска администрация".

(...)

Свидетелство за регистрация

Чл. 35. На кораби, вписани в регистровите книги по чл. 34, ал. 1, т. 1 и 2, се издава свидетелство за регистрация.

(...)

Заявяване за вписване и отписване (Загл. доп. - ДВ, бр. 113 от 2002 г.)

Чл. 39. (1) Вписването и отписването от регистъра се извършва по заявление на собственика на кораба, в което се посочват всички необходими данни.

(...)

Заличаване на вписването

Чл. 41. (1) Заличава се от регистъра кораб:

1. за който отпадне основанието да плава под знамето на Република Б.;

(...)

Форма на сделката

Чл. 46. (1) Сделките за прехвърляне на собственост, както и за учредяване на ипотека върху кораб или върху кораб в строеж се извършват в писмена форма с нотариално заверени подписи.

(...)

Преглед на кораби и корабоприитежатели

Чл. 73. (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" извършва прегледи на кораби и корабоприитежатели за установяване спазването на изискванията за безопасност, безопасна експлоатация на корабите и предотвратяване замърсяването на околната среда. Въз основа на прегледите Изпълнителна агенция "Морска администрация" издава съответните свидетелства.

14. Конвенция на Организацията на обединените нации по морско право (обнародвана в Държавен вестник бр.73 и 74/1996г.)

Член 2

Правен статут на териториалното море и на въздушното пространство над териториалното море и неговото дъно и недра

1. Суверенитетът на крайбрежната държава се разпростира отвъд нейната сухоземна територия и вътрешните ѝ води, а за архипелажните държави и архипелажните им води - върху прилежаща морска ивица, наречена териториално море.

(...)

3. Суверенитетът над териториалното море се осъществява, като се спазват разпоредбите на тази конвенция и другите норми на международното право.

(...)

Член 17

Право на мирно преминаване

Корабите на всички държави, както крайбрежни, така и без излаз на море, се ползват от правото на мирно преминаване през териториалното море при условие, че се спазва тази конвенция.

(...)

Член 90

Право на корабоплаване

Всяка държава, била тя крайбрежна или без излаз на море, има право да извършва корабоплаване в открито море с кораби под нейно знаме.

Член 91

Националност на корабите

1. Всяка държава установява условията за предоставяне на нейната националност на кораби, за регистрация на кораби на нейна територия и за правото да се плава под нейно знаме. Корабите притежават националността на държавата, под чието знаме имат право да плават. Между държавата и кораба трябва да съществува реална връзка.

2. Всяка държава издава на корабите, на които предоставя правото да плават под нейно знаме, документи, удостоверяващи това.

Член 92

Статут на корабите

1. Корабът плава под знамето само на една държава и освен в изключителните случаи, изрично предвидени в международни договори или в тази конвенция, се подчинява в откритото море на нейната изключителна юрисдикция. Никой кораб не може да променя своето знаме по време на плаването или на престоя в пристанище или при закотвяне, освен в случаите на действително прехвърляне на правото на собственост или на промяна на регистрацията.

2. Кораб, плаващ под знамената на две или повече държави, използвайки ги за удобство, не може да претендира пред която и да е трета държава, че притежава някоя от тези националности и може да бъде приравнен към кораб без националност.

(...)

Член 94

Задължения на държавата на знамето

1. Всяка държава осъществява ефективно своята юрисдикция и упражнява контрол върху корабите под нейно знаме в административната, техническата и социалната сфера.

2. По-специално, всяка държава:

a) води корабен регистър, съдържащ имената на корабите под нейното знаме и техните данни, като се изключат онези кораби, които поради малките им размери се изключват от общоприетите международни правила; и

b) осъществява по силата на вътрешното си право своята юрисдикция върху всеки кораб под нейното знаме и върху неговия капитан, офицери и екипаж, що се отнася до административните, техническите и социалните въпроси, засягащи кораба.

3. Всяка държава взема спрямо корабите под нейното знаме мерките, необходими за осигуряването на безопасността по море, с оглед по-специално на:

(...)

15. Закон за задълженията и договорите

Чл. 24. При договори за прехвърляне на собственост и за учредяване или прехвърляне на друго вещно право върху определена вещь прехвърлянето или учредяването настъпва по силата на самия договор, без да е нужно да се предаде вещта.

При договори за прехвърляне на собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такава, когато бъдат предадени.

15.Правилник за прилагане на Закона за митниците

(...)

Дял четвърти.

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИЗНОСА

Глава четиридесет и пета.

ИЗНОС

Чл. 601. (1) Износител е лицето, за сметка на което е изготвена митническата декларация за износ и което в момента на приемането ѝ е собственик на стоките или има подобни права за разпореждане с тях.

(2) Когато собствеността или подобните ѝ права за разпореждане със стоките принадлежат на лице, установено извън митническата територия на Република Б. въз основа на договор, който е основание за износа, за износител се смята партньорът по договора, установен в Република Б..

(...)

Раздел I.

Контрол на корабите

Чл. 762. (1) За целите на този раздел:

1. "кораби" са всички плавателни съдове и плавателни съоръжения;

(2) Митническият контрол на пристигащите и заминаващите от или за чужбина в международен рейс кораби се състои в проверяване на корабните документи за превозваните стоки, на пренасяните левове и чуждестранна валута в наличност и благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях, на корабните помещения и имущество, на багажите на пътниците, както и вещите на екипажа и на други лица, намиращи се на кораба.

(3) Митническите органи имат право да извършват митнически надзор и контрол и на кораби, осъществяващи вътрешно плаване.

(4) За извършените проверки на корабите по ал. 3 митническите органи съставят протокол в два екземпляра, който се подписва и от капитана на кораба или от корабоприетеля, на когото се предава екземпляр от протокола.

Б.По правото на Европейския съюз

16.РЕГЛАМЕНТ (Е.) № 2913/92 НА СЪВЕТА от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническия кодекс на Общността (К. версия)

Член 2

1. Общностното митническо законодателство се прилага еднакво в рамките на митническата територия на Общността, освен когато съществуват други разпоредби, произтичащи от международни конвенции, обичайни практики с ограничен географски и икономически обхват или от автономни общностни мерки.

Член 3

1. "Митническата територия на Общността обхваща:

(...)

— територията на Република Б.,

2. „Лице, установено в Общността“, е:

— (...)

— в случаите на юридически лица или сдружения на лица, всяко лице, чието седалище според устройствения акт, централно управление или трайно установяване се намира в Общността.

(...)

4. „митническа служба на износа“ означава митническата служба, определена от митническите власти в съответствие с митническите правила, където се извършват формалностите по определяне митническо одобреното третиране или използване на стоките, напускащи митническата територия на Общността, включително подходящ митнически контрол, основаващ се на риска.

(...)

6. „Митнически статут“ е статутът на стоките като общностни стоки или необщностни стоки.

7. „Общностни стоки“ са стоки:

— изцяло произведени на митническата територия на Общността при условията, посочени в член 23 и без да включват стоки, внесени от страни или територии, които не са част от митническата територия на Общността. Стоки, произведени от стоки поставени под временен митнически режим, не се разглеждат като получили статут на общностни в случаите от особено икономическо значение, определено в съответствие с процедурата на Комитета,

— внесени от страни или територии извън митническата територия на Общността, които са допуснати за свободно обращение,

— произведени или получени в границите на митническата територия на Общността само от стоките, посочени във второ тире или от стоките, посочени в първо и второ тирета.

(...)

11. „Износни сборове“ са:

— митата и таксите с равностоен ефект, дължими при износа на стоки,

(...)

14. „Митнически контрол“ означава конкретни действия, извършвани от митническите власти за осигуряване на правилното прилагане на митническите правила и други нормативни документи, уреждащи влизането, напускането, транзита, трансфера и крайната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Общността и трети страни и наличието на стоки, които нямат статут на Общността; такива действия могат да включват преглеждане на стоките, проверка на данни от декларация и съществуването и автентичността на електронни или писмени документи, проверка на сметките на предприятията и други сведения, инспектиране на транспортни средства, инспектиране на багаж и други стоки, пренасяни от лица и провеждане на официални разследвания и други подобни действия.

15. „Митническо направление на стоки“ е:

а) поставяне на стоки под митнически режим;

(...)

16. „Митнически режим“ е:

(...)

з) износ.

17. „Митническо деклариране“ е действието, чрез което едно лице изразява по установени форми и начини желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока.

18. „Декларатор“ е лицето, което извършва митническото деклариране от свое име или лицето, от чието име се извършва митническото деклариране.

(...)

Раздел IV

Износ

Член 161

1. Режимът износ позволява изнасяне на общностни стоки извън митническата територия на Общността.

Той включва прилагане на формалностите, предвидени за изнасянето, включително и на мерките на търговската политика, а когато е предвидено — облагане с износни сборове.

2. О. стоки, предназначени да бъдат изнесени, трябва да се поставят под режим износ с изключение на стоките, поставени под режим пасивно усъвършенстване или транзит съгласно член 163 и без да се засяга член 164.

(...)

5. Декларацията за износ трябва да бъде представена в митническото учреждение, в района на което износителят е установен или стоките се опаковат или товарят за износ. Дерогациите се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 162

Износът се разрешава, когато стоките напускат митническата територия на Общността в същото състояние, в което са били при приемане на декларацията за износ.

(...)

Член 210

1. Износно митническо задължение възниква:

— при изнасяне без митническа декларация на стока от митническата територия на Общността, подлежаща на облагане с износни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на действително изнасяне на стоката от посочената територия.

3. Длъжникът е:

— лицето, изнесло стоката, и

— лицата, взели участие в това изнасяне, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че не е подадена митническа декларация, а такава е трябвало да бъде подадена.

(...)

Член 215

1. Митническо задължение възниква:

— на мястото, където са възникнали фактите, които пораждат това задължение,

— когато не е възможно да се определи това място, на мястото, където митническите органи установят, че е възникнало митническо задължение,

(...)

2. Когато информацията на разположение на митническите органи им позволява да установят, че митническото задължение е възникнало докато стоките са били на друго място и на по-ранна дата, митническото задължение се приема за възникнало на мястото, което може да бъде установено като местоположение на стоките на най-ранната дата, на която може да бъде установено съществуването на митническо задължение.

3. Митническите органи, упоменати в член 217, параграф 1, са тези на държавата-членка, където е възникнало митническото задължение или се приема за възникнало в съответствие с настоящия член.

17.РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2454/93 НА СЪВЕТА от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (К. версия), Обн. L ОВ. бр.253 от 11 Октомври 1993г.

(...)

Член 231

Следните стоки, когато не са изрично декларирани пред митницата, се смятат, че са декларирани за износ с действието, посочено в член 233, буква б):

(...)

б) транспортни средства, регистрирани в митническата територия на Общността;

(...)

Член 233

1. За целите на членове от 230 до 232 действието, което се смята за митническа декларация, може да приеме следните форми:

(...)

б) в случай на освобождаване от задължението да се пренасят стоките до митницата съгласно разпоредбите за прилагане на член 38, параграф 4 на Кодекса, при износ по член 231, а при реекспорт съгласно член 232, параграф 2:

— самото обстоятелство, че се пресича границата на митническата територия на Общността.

(...)

Член 592а

Членове 592б—592е не се прилагат за следните стоки:

(...)

д) стоки, обхванати от митнически декларации, изготвени в съответствие с друг акт съгласно член 231, член 232, параграф 2 и член 233, с изключение на домакинско имущество, както е определено в член 2, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1186/2009, както и на палети, контейнери и превозни средства за сухопътен, железопътен, въздушен, морски транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища, превозвани по силата на договор за превоз;

(...)

Член 790

Когато по административни съображения не може да се приложи първото изречение от член 161, параграф 5 от Кодекса, декларацията може да се подаде във всяка митница в съответната държава-членка, която е компетентна за извършваната операция.

(...)

Член 793а

(...)

2. Когато деклараторът впише в клетка 44 „R.-E.“ или код 30400, или по друг начин отбележи, че желае формуляр 3 да му бъде върнат, изходното митническо учреждение удостоверява физическото напускане на стоките чрез заверка на гърба на този екземпляр.

Митническото учреждение връща формуляра на лицето, което го е представило, или на посредника, посочен в него, който е установен в района на действие на изходното митническо учреждение, с цел връщането му на декларатора.

Заверката е печат с името на изходното митническо учреждение и датата на напускане на стоките.

(...)

Член 795

1. Когато стоките са напуснали митническата територия на Общността без декларация за износ, износителят подава такава декларация със задна дата в митническото учреждение, компетентно за района на действие, в който той е установен.

Прилага се член 790.

Приемането на тази декларация от митническите органи става, при условие че износителят представи едно от следните:

а) препратка към митническата декларация за напускане;

б) достатъчно доказателства относно вида и количеството на стоките и обстоятелствата, при които те са напуснали митническата територия на Общността.

Ако деклараторът поиска, митническото учреждение предоставя сертификата за напускане, посочен в член 793а, параграф 2 или в член 796д, параграф 1.

(...)

Член 796га

1. Когато след 90 дневен срок от освобождаване на стоките за износ митническото учреждение на износ не е получило съобщението „Резултати при напускане“, посочено в член 796г, параграф 2, митническото учреждение на износ може, при необходимост, да поиска износителят или деклараторът да посочат датата, на която стоките са напуснали митническата територия на Общността и митническото учреждение, от което са я напуснали.

2. Износителят или деклараторът може по своя инициатива или след искане, отправено в съответствие с параграф 1, да информира митническото учреждение на износ, че стоките са напуснали митническата територия на Общността, като посочат датата, на която стоките са напуснали митническата територия на Общността и митническото учреждение, от което са я напуснали, и като поискат от изходното митническо учреждение да потвърди напускането. В този случай митническото учреждение на износа изисква съобщението за „Резултати при напускане“ от изходното митническо учреждение, което дава отговор в рамките на десет дни.

3. Когато при посочените в параграф 2 случаи изходното митническо учреждение не потвърди напускането на стоките в рамките на посочения в параграф 2 срок, митническото учреждение на износ информира износителя или декларатора.

Износителят или деклараторът може да представи пред митническото учреждение на износа доказателство, че стоките са напуснали митническата територия на Общността.

4. Посоченото в параграф 3 доказателство може да бъде представено конкретно чрез някое от следните средства или чрез комбинация от тях:

а) копие от известието за доставка, подписано или заверено от получател, намиращ се извън митническата територия на Общността;

б) доказателство за извършено плащане, фактура или известието за доставка, надлежно подписано или заверено от икономическия оператор, извел стоките от митническата територия на Общността;

в) декларация, подписана или заверена от дружеството, извело стоките от митническата територия на Общността;

г) документ, заверен от митническите органи на държава-членка или на държава, извън митническата територия на Общността;

д) документация на икономическите оператори за стоки, доставени на нефтени и газови сондажни или добивни платформи или вятърни турбини.

(...)

Член 796д

1. Митническото учреждение на износ потвърждава напускането на износителя или декларатора в следните случаи:

а) митническото учреждение на износ е получило съобщението за „Резултати при напускане“ от изходното митническо учреждение;

б) в рамките на десет дни митническото учреждение на износа не е получило, за посочените в член 796га, параграф 2 случаи, съобщението за „Резултати при напускане“ от изходното митническо учреждение, но е на мнение, че представеното съгласно член 796га, параграф 4 доказателство е достатъчно.

(...)

Член 842а

(...)

4. Обобщена декларация за напускане не се изисква в следните случаи:

а) изброените в член 592а;

При така изложеното, настоящият състав на Административен съд София град намира, че за правилното разрешаване на правния спор по делото е необходимо да отправи преюдициално запитване за тълкуване на норми по правото на Европейския съюз, поради следното:

17. Член чл.795, §1 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс предоставя възможност да бъде деклариран износ на стоки със задна дата, когато стоките са напуснали митническата територия на Общността без декларация за износ. Компетентно по смисъла на тази разпоредба е митническото учреждение по мястото на установяване на износителя, в случая това е Митница Столична.

18. При тези обстоятелства, към искането на жалбоподателя да бъдат приети представените от него на 12.06.2014г. митнически декларации за износ, с твърдението, че стоките - плавателни съдове, като са се възползвали от правото на мирно корабоплаване в открито море и на преминаване в териториални води, са напуснали митническата територия на Общността през 2011-2012г., е приложим чл.795, §1 от Регламент 2454/93. Тази разпоредба е приложима и поради обстоятелството, че при износ на процесните стоки за трети страни, е относим конкретен тарифен код и се дължи мито – т.12 по-горе.

19. Жалбоподателят се позовава на качеството си на износител по смисъла на чл.601, ал.2 от Правилника за прилагането на Закона за митниците (ППЗМ). Според тази разпоредба износител е лицето – страна по договора, установен на митническата територия на страната, когато другата страна по договора е лице, установено извън митническата територия и този договор е основанието за износ на стоките. Установеното в страната лице, страна по договора, е задължено да подаде митническата декларация. В казуса по делото е налице идентична ситуация. Основанието за деклариране на износ от жалбоподателя са сключените договори за продажба на яхтите – всички през 2012г., по които купувачи са лица, установени в трети страна – Т. и САЩ. При приложението на националното право, жалбоподателят има качеството на декларатор по митнически режим за износ на стоки. При прякото приложение на нормите на митническото законодателство на ЕС се поставя въпроса доколко това правило е относимо.

20. Идентична разпоредба на правилото на чл.601, ал.2 ППЗМ не може пряко да се изведе от нормите на Митническия кодекс и на регламента за прилагането му. Конкретно от тези, уреждащи декларирането при възникнало износно митническо задължение, в това число със задна дата - по арг. от чл.3, т.18, чл.161, чл.210 и 215 от Митническия кодекс, а в разпоредбите на Регламент 2454/93, понятието износител е дефинирано за целите на прилагането на тарифни преференции при износ на стоки „за“ Общността. От цитираните разпоредби не може еднозначно да се направи извод, съществува ли изискване, което определя декларатора при износ по друг критерии, освен лицето, от името на което се извършва митническото деклариране.

21.Задълженото за декларирането лице определя и митническото направление – в случая това е извършено чрез поставянето им под митнически режим износ. В процесните ЕАД този митнически режим е посочен според клауза в договорите за продажба – във всички еднотипна, че яхтите ще бъдат регистрирани в трети страни – САЩ и Т., а жалбоподателят поема задължението за декларирането им. Така процесните ЕАД са подадени и съобразно волята на новия собственик на вещите, обективизирана в договорите за продажба, но остава открит въпроса дали фактически това е така и следва ли да се проверява за целите на износа къде точно са се придвижвали процесните яhti след сключването на договорите за продажба. Тези стоки имат особен статут - правото на мирно корабоплаване в открито море и на транзитно преминаване в териториални води, според конвенцията на О. по морско право, т.е. свобода на движение без необходимост от митнически формалности. Освен изложеното, трето лице, неустановено на територията ЕС, не може да бъде задължено от митническата администрация на държава членка да подаде декларация за износ със задна дата в ситуация като процесната. Въпреки това е налице празнота по този въпрос и поради това е необходимо тълкуване.

22.С подписването на процесните договори се прехвърля правото на собственост върху яхтите. Касае за определена вещ, която въз основа на предвидените в закона данни (чл.30 и 31 от К.) се разграничава от всички останали от същия вид. Това е така, тъй като съгласно чл.24, ал.1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), правото на собственост върху определена вещ се прехвърля с постигането на съгласие. Според чл. 10, алинеи 1 и 2 от Кодекса за търговското корабоплаване (К.) при прехвърляне на право на собственост върху кораби е приложим законът на основния регистър, а формата на договора, с който се прехвърля право на собственост, се урежда от закона на мястото, където се сключва договорът. В случая процесните плавателни съдове имат българска принадлежност, а договорите са подписани в С., Б.. Следователно изцяло е приложимо българското право и предвидените в същото изисквания за писмена форма на договорите с нотариална заверка на подписите – чл. 46, ал.1 К., както и индивидуализация на яхтите чрез данните, посочени в чл.30 и 31 К..

23.По силата на постигнатото съгласие, обективизирано в процесните договори за покупко-продажба, правото на собственост е придобито от купувачите - лица, установени в трети страни, които стават изключителни собственици и корабоприитежатели по смисъла на чл.9, ал.3 К.. Тези факти обуславят като последица заличаването на яхтите от националните регистри за корабите поради отпаднало основание -съгласно чл.41, ал.1 т.1 от К.. Това произтича от чл.27, ал.1 К. - под българско знаме може да плава само кораб, който е собственост на държавата, българско физическо или юридическо лице или такова лице от страна членка на ЕС при условия, свързани с изпълнение на определени формалности. Само ако от новите собственици бъде сключен договор за беарборд чартър -вид договор за наем на кораб, в който следва да бъде посочена новата държава на знамето и с лица, установени на територията на ЕС, същите яhti могат да имат отново българска принадлежност – чл.27,ал.1,т.5КТК.

24.Корабът е подчинен на правото на държавата, където е регистриран – чл. 9, ал.1 от К.. Държавата на флага на кораба е задължена да „осъществява „по силата на вътрешното си право своята юрисдикция върху всеки кораб под нейно знаме и върху неговия капитан, офицери и екипаж, що се отнася до административните, техническите и социалните въпроси, засягащи кораба” - чл.94, ал.2, т.б от Конвенцията на О. по морско право. Суверенните права на държавата на флага по отношение на кораба произтичат и от разпоредбите на чл.97 същата

конвенция относно наказателната юрисдикция в случай на сблъскване или друго навигационно произшествие. Тези норми определят юрисдикцията на държавата на флага не само в открито море, но и по принцип. Това е така, тъй като когато корабите се намират в нейните териториални води, посочените в нормите на конвенция задължения за контрол от страна на държавата върху корабите, плаващи под нейното знаме, не отпадат.

25. След сключването на процесните договори е извършена дерегистрация на яхтите от публичния регистър, от който момент прехвърлянето на правото на собственост е противопоставимо на трети лица по сделката, в това число и на българската държава. От този момент българската държава е престанала да бъде държава на флага на яхтите и да упражнява своята юрисдикция върху тях, както произтича от националното право и от чл. 94 от Конвенцията на О. по морско право, с изключение на суверенитета на крайбрежна държава, ако яхтите се намират в български териториални води – чл.2 от Конвенцията.

26. Тъй като яхтите не се намират под юрисдикцията на която и да е държава членка на ЕС, то се поставя въпроса, договорите за продажбата им на лица, установени в трети страни не съставлява ли самостоятелно основание да се приеме, че е осъществен износ на особена стока – плавателно средство към момента на дерегистрацията на яхтите.

27. При доказателства за прехвърлено право на собственост за статистически цели следва да се отчете износ на процесните яхти, съгласно чл.19, §2 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 113/2010 на Комисията от 9 февруари 2010 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на обхвата на търговията, определянето на данните, съставянето на статистиката за търговията по характеристики на стопанската дейност и по валута на фактуриране, както и специфични стоки или движения. Според тази разпоредба външната търговия обхваща само следния вид внос и износ на плавателни съдове и въздухоплавателни превозни средства: „б) прехвърляне на икономическа собственост върху плавателен съд или въздухоплавателно превозно средство от физическо или юридическо лице, установено в държавата-членка на износа, към физическо или юридическо лице, установено в трета страна; тази сделка се третира като износ.“ В казуса по делото не само е прехвърлена икономическата собственост, но и формално собствеността върху процесните плавателни средства, при спазване на формалните изисквания на закона.

28. Посоченото правило е прието за целите на статистиката, но не се съдържа в пряко приложимите разпоредби на митническото законодателство, свързано с поставянето на стоки като процесните под митнически режим износ, по арг. от чл. 161, вр. чл.3, т.15, буква а), т.16, буква з), т.18 или в друга разпоредба от Митническия кодекс или регламента за приложението му. Тълкуване в посочения смисъл пряко не може да се изведе от чл.161 от Митническия кодекс – за дефинирането на износа, нито от чл.210 и чл. 215, които определят възникването на митническото задължение.

29. Тълкуване е необходимо, тъй като според статистиката, следва да бъде отчетен износ, а фактически е формиран отказ да бъдат приети митническите декларации за този износ, тъй като не се доказва напускане на митническата територия на Общността. Няма данни за мястото, на което яхтите са престоявали към момента на продажбата, твърденията, че са пребивали в страната и са я напуснали не са подкрепени с доказателства. Изрично в

договорите за продажба е посочено като място за предаване на вещта Т., И., тази уговорка няма отношение към правото на собственост, а само по отношение на владението на вещта. За да бъде изпълнено това условие, без съмнение яхтите следва да напуснат митническата територия на Общността – чл.161, § 1 от Митническия кодекс.

30. За ответника е решаващо доказването на обстоятелството, че стоките са напуснали митническата територия на Общността, както произтича от чл.161, § 1 от Митническия кодекс. Този текст не е ясно дали има предвид само физическо напускане на Общността. В казуса по делото може да се твърди, че процесните яhti „юридически“ са напуснали Общността, след като няма основание която и да е държава членка да бъде определена като държава на флага по отношение на тях.

31. Митническите органи са приели, че в казуса по делото не е приложимо условието за препращане към митническата декларация за напускане в производството по чл.795 §1, ал.2, буква а) от Регламент 2454/93, предвид обстоятелството, че такава не се изисква за плавателни съдове. За приемането на митническите декларации за износ на плавателни съдове е приложимо условието по буква б) от същата разпоредба, съгласно което износителят следва да представи „достатъчно доказателства относно вида и количеството на стоките и обстоятелствата, при които са напуснали митническата територия на Общността.“

32. В казуса по делото обаче макар и да е посочена в справка за яхтите изходна митница Ц., Б., няма данни за осъществен митнически контрол, а представените доказателства за граничен контрол са нечетливи. В хода на производството неколккратно са изисквани доказателства за това обстоятелство, но такива не са представени. Поради това митническите органи са изискали представянето на документ, заверен от митническите органи на държава, извън митническата територия на Общността, предвиден по буква г) на чл. 796га, §4 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс.

33. Жалбоподателят не е декларирал процесните яhti пред митниците преди 2014г. Това си поведение обяснява с обстоятелството, че купувачите и митническото направление (страната на износа) са станали известни впоследствие, след пристигането на яхтите в турското пристанище. Пред Митница Б. за пръв път жалбоподателят е представил молба с приложени ЕАД за процесните яhti, с искане да бъдат приети (с вх.№ 32-3950/30.04.2014г.). Тази митница в отговор на искането (в писмо от 14.05.2014г.) е посочила, че предоставя информация относно прилагането на митническото законодателство и изразява становище, като в заключение посочва, че митническите органи към настоящия момент не са в състояние да удостоверят по безспорен начин, че стоките, декларирани по реда на чл.233 от Регламент 2454/93 и напуснали митническата територия на Общността през периода 2011-2012г., са били в същото състояние, в което са посочени в митническите декларации. В писмото е извършено позоваване на членове 221, 225, 231, 233, §1, буква б), чл.790 и чл.795 от Регламент 2454/93.

34. Искането до Митница Б. следва да се определи като искане за предоставяне на сертификат за напускане, предвидено по чл.795, §1, ал. 4 от Регламент 2454/93. Издаването на този сертификат се свежда до преценката дали представените доказателства по чл.796га, §4 от същия регламент са достатъчни. Тази преценка се извършва от митническото учреждение, компетентно според мястото, в което процесните стоки се твърди, че са напуснали митническата територия на Общността. В случая това е Митница Б..

35. Ответникът се е мотивирал в решението си и с обстоятелството, че митническото учреждение на износа е компетентно да прецени дали представеното доказателство по реда на чл.796га, §4 от Регламент 2454/93 е достатъчно, т.е. счита се за обвързан от вече направената преценка за достатъчност на представените доказателства. Основание за такъв довод е предвиденото по чл.796д, §1, буква б) от същия регламент. Затова освен другите доказателства ответникът е поискал представянето на допълнително доказателство – документ, заверен от митническа администрация на трета страна. Въпросът е дали преценката за достатъчност на доказателствените средства, предвидени по чл.796га, §4 от Регламент 2454/93, извършена от Митница Б., е по целесъобразност, както приема ответникът. В подкрепа на такъв аргумент е обстоятелството, че чл.795, §1, буква б) от Регламент 2454/93, не препраща към чл.796га, §4 от същия регламент. В случай, че това е така, съдът също не следва да обсъжда дали са представени доказателствени средства по последната разпоредба и тяхната достатъчност.

36. От друга страна, предвиденото в чл.796га, §4 от Регламент 2454/93, доказване, че стоките са напуснали митническата територия на Общността, може да бъде извършено само чрез някое от посочените в същата доказателствени средства или чрез комбинация от тях. Първите две хипотези по букви а) и б) от същата разпоредба са относими най-общо към доказване на изпълнението на договор за продажба на стоки и плащане по него, в това число получаването на стоката от лице, намиращо се извън територията на Общността. Тези основания формално са изпълнени по делото, в това число формално е уговорено в договорите за продажба получаването на стоката на място извън Общността. Действително, сигурно доказателство, че стоките са напуснали митническата територия на Общността представлява документ, заверен от митническите органи на държава-членка или на държава, извън митническата територия на Общността - по буква д) от същата разпоредба, което жалбоподателят твърди, че е невъзможно да бъде представено от него.

37. Що са касае до напускането на митническата територия на Общността от процесните плавателни съдове, то мястото на предаване - в [населено място], Т., според представените протоколи, извършено на датата на подписването на договорите, поставя два въпроса. Няма данни за мястото, на което яхтите са престоявали, твърденията, че са пребивали в български териториални води и са ги напуснали, не са подкрепени с доказателства от митнически или гранични власти. Действително, без да са пребивавали на Митническата територия на Общността, не може да се направи извод, че стоките са я напуснали, съответно на това, в общия случай, не може да се твърди, че е осъществен износ. Според уговореното между страните, яхтите е следвало да се намират в трета страна – като място на доставката. Така изразената воля на страните по договорите за продажба не подлежи на съмнение. Предвид на това обстоятелство, то следва ли да бъде непременно доказано, че преди тази дата са били на територията на Общността, за да може да се направи извод, че са я напуснали.

38. Касае се за износ на плавателни съдове – стоки с особен статут, предвид правото на мирно плаване на корабите в открито море и на мирно преминаване през териториални води, съгласно Конвенцията на О. по морско право, т.е. за стоки, които по принцип имат право да напускат Общността без да бъде деклариран износ. Разликата, която обуславя поставянето на стоките под митнически режим износ, е само промяната на собствеността, за целите на статистиката на износа от Общността – прехвърлянето на икономическата собственост.

39. Поради посоченото право на свободно корабоплаване, не следва ли да се счита, че е налице задължение за поставяне на процесните яхти под митнически режим износ по смисъла на чл.161 от Митническият кодекс, обстоятелството, че процесните яхти са престанали да бъдат под юрисдикция на държава-членка, доказано чрез актовете за регистрация и дерегистрацията им поради продажбата им на лице, установено в трети страни, т.е. само до доказване, че яхтите са престанали да се намират под юрисдикцията на държава членка като държава на флага, в която са регистрирани.

40. Предвид на изложеното, към казуса по делото е приложимо изцяло правото на ЕС и за разрешаването му е необходимо да бъде дадено тълкуване от Съда на ЕС на относимите норми от Митническият кодекс и Регламент 2454/93. Настоящият съд не установи дадено вече тълкуване на посочените разпоредби в настоящето изложение, относимо към казуса по делото.

С оглед на всичко изложено, на основание чл.631 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София –град, Първо отделение, 12 състав

С оглед на изложеното, на основание чл.631 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София –град, Първо отделение, 12 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ до Съда на Европейския съюз на основание чл. 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, със следните въпроси:

1. Следва ли чл.161, §5 и чл.210, §3 от Регламент (Е.)№2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническият кодекс на Общността, да се тълкуват в смисъл, че износителят на стоки от митническата територия на Общността е лицето, установено на тази територия, което е страна по договора за продажба на стоките на лице, установено в трета страна, когато този договор е основанието за поставянето на стоките под митнически режим износ, според същия регламент?

2. Следва ли от чл.161, §1 и чл.210, §1 от Регламент (Е.)№2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническият кодекс на Общността, да се тълкуват, че е налице износ и възниква износно митническо задължение при обстоятелства като тези по главното производство, по отношение на плавателно средство (яхта) с държава на флага държава членка, само по силата на договора за продажба на лице, установено в трета страна и дерегистрацията от регистрите за корабите от тази държава-членка на същото плавателно средство?

3. Следва ли чл.795, §1, ал.3, буква б) от Регламент (ЕО)№2454 на Съвета от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (Е.) №2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, да се тълкува, че при износ на плавателно средство (яхта) с държава на флага държава членка, при обстоятелства като тези по главното производство, представлява достатъчно доказателство по смисъла на същата разпоредба

договора за продажба на плавателното средство на лице, установено в трета страна и дерегистрацията от регистрите за корабите от тази държава-членка на същото плавателно средство?

4. Следва ли от чл.795, §1, ал.3, буква б) и ал.4 вр. чл.796д §1, буква б) от Регламент (ЕО)№2454 на Съвета от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (Е.) №2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, че преценката за достатъчно доказателства по чл.796га, §4 от същия регламент на съответния компетентен митнически орган, при обстоятелствата по главното производство, е задължителна и не подлежи на преразглеждане от митническия орган, компетентен да приеме митническа декларация със задна дата по смисъла на първата разпоредба?

СПИРА производството по адм.д.1228/2015г. по описа на Административен съд София – град, Първо административно отделение, 12 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ.

Съдия: Наталия Ангелова